1 Φεβρουαρίου 2020

Μητροπ. Εδέσσης, Πέλλης & Αλμωπίας Ιωήλ: Ένα διαδεδομένο πάθος που όλους μας έχει ακουμπήσει…!!!

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Υπάρχουν τρείς γενικοί τρόποι για να λέμε ψέματα και να είμαστε ψευδόμενοι, γράφει ο αββάς Δωρόθεος.

α. Ο πρώτος τρόπος είναι να ψεύδεται κάποιος κατά διάνοια. Χαρακτηριστικό αυτής της καταστάσεως είναι η υπόνοια και η καχυποψία. Αυτός που έχει καχυποψίες, εάν δει κάποιον να ομιλεί με έναν άλλο, υποπτεύεται πως μιλούν γι' αυτόν. Εάν διακόψουν την ομιλία, υποψιάζεται πως διέκοψαν γι' αυτόν. Η καχυποψία, που είναι μια μορφή ψεύδους, τον κάνει να μη λέγει τίποτε το αληθινό, αλλά να κατασκευάζει όλο υποθέσεις. Τα αποτελέσματα της περιπτώσεως αυτής είναι περιέργειες, κρυφακούσματα, καταλαλιές, κατακρίσεις και μαλώματα.

β. Ο δεύτερος τρόπος είναι να ψευδόμαστε με τον λόγο. Ένας που είναι ψεύτης στα λόγια προσπαθεί να δικαιολογήσει τις αμαρτίες του, τα πάθη του ή προσπαθεί να επιτύχει το σκοπό του με ψέματα. Τροποποιεί τις κατηγορίες εις βάρος του με ψέματα. Λέει ψέματα για να εκπληρωθούν οι επιθυμίες του. Ψεύδεται για να εντυπωσιάσει, να αποφύγει πολλές καταστάσεις ή για να κερδίσει χρήματα και αγαθά. Αυτός που λέει ψέματα στα λόγια του φτάνει στο σημείο να μην τον πιστεύουν οι άλλοι, έστω και αν λέει αλήθεια.

γ. Ο τρίτος τρόπος είναι όταν ψεύδεται κάποιος με τη ζωή του. Άλλη είναι η πραγματική ζωή που κάνει και άλλη δείχνει να κάνει. Είναι άσωτος, αλλά εμφανίζεται εγκρατής. Eίναι πλεονέκτης και εμφανίζεται ελεήμονας και μιλά με θέρμη για την ελεημοσύνη. Είναι υπερήφανος και θαυμάζει την ταπεινοφροσύνη. Προβάλλει, την αρετή ή για να σκεπάσει τον εαυτό του ή για να τον θαυμάζουν οι άλλοι. Είναι διπλοπρόσωπος. Η κατάσταση της υποκρισίας συνδέεται στενά με το ψέμα, και μάλιστα μερικές φορές η υποκρισία και το ψέμα ταυτίζονται.

Το πάθος αυτό όλους μας έχει ακουμπήσει. Άλλος λέει ψέματα επειδή αποσκοπεί στο συμφέρον του, άλλος για την καλοπέρασή του, άλλος για την ικανοποίηση της φιληδονίας του, άλλος για να προξενήσει γέλιο και ευτραπελία, άλλος για να επιβουλευτεί τον αδελφό του και να τον κακοποιήσει· υπάρχουν πολλοί λόγοι για να πει κάποιος ψέματα.

Το ψέμα όμως, όπως με ευκολία θριαμβεύει, έτσι και με ευκολία καταρρέει. Μπορεί κάποιος να λέγει ένα σωρό λόγια που μέσα σε αυτά κρύβεται με επιμέλεια το ψέμα, στο τέλος όμως δεν επιτυγχάνει τίποτε. Πολλές φορές λέμε ψέματα για να επικρατήσουμε, αλλά στο τέλος τα ίδια μας τα ψέματα μας εκθέτουν και μας ρεζιλεύουν.

Κατά κανόνα όσοι λέμε ψέματα αποδίδουμε στους άλλους τα ελαττώματα τα δικά μας, όπως ακριβώς κάνουν και οι ανήθικες γυναίκες, που κατηγορούν τις τίμιες από φόβο μη τυχόν μιλήσουν. Επίσης, γινόμαστε ιδιαίτερα φορτικοί στους άλλους ή ακόμη και βίαιοι. Αυτό φαίνεται καθαρά στην περίπτωση της καχυποψίας. Όποιος έχει υπόνοιες και καχυποψία βασανίζει τους άλλους. Ένας σύζυγος που υποψιάζεται την σύντροφό του, την βασανίζει, την βρίζει, την εξουθενώνει και την κακοποιεί. Συμβαίνουν όλα αυτά, επειδή στο μυαλό του έχει πλάσει ψεύτικες εικόνες ή έχει καταλήξει σε ψεύτικα συμπεράσματα.

Ακόμη υπάρχει και ο μυθομανής. Λέγει ψέματα χωρίς να εξυπηρετούν σε τίποτε. Νομίζει ότι τον καταδιώκουν, προφυλάσσεται από άλλους χωρίς λόγο κ.α. Ο μυθομανής μπορεί να προκαλέσει, στους άλλους άσχημες καταστάσεις και υπάρχει περίπτωση εξ αιτίας του να αποδίδονται σε ανθρώπους αθώους κατηγορίες εντελώς ανυπόστατες και μη πραγματικές. Η μυθομανία είναι ένα είδος διαστροφής.

Αυτό το φοβερότατο πάθος, το οποίο δεν θεωρούμε σπουδαίο, αφού μάλιστα βρίσκουμε και δικαιολογίες πως τάχα λέμε ψέματα για καλό, για να προστατεύσουμε τους άλλους, για να σώσουμε μια οικογένεια, για να προλάβουμε τυχόν μεγαλύτερες καταστροφές, οφείλουμε να το πολεμήσουμε. Όσοι συνηθίσαμε

να λέμε ψέματα δεν σεβόμαστε ούτε τον εαυτό μας ούτε τους άλλους και πολλές φορές το πάθος αυτό μας εκθέτει στα μάτια των άλλων, αλλά προπαντός μας στερεί την ευλογία του Θεού.

Πηγή: *«ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2009.*